ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Μαρτίου 2009 *

Στην υπόθεση C-270/07,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 6 Ιουνίου 2007,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον F. Erlbacher και την A. Szmytkowska, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τον M. Lumma και τη C. Schulze-Bahr, επικουρούμενους από τον U. Karpenstein, Rechtsanwalt,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits και J.-J. Kasel (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: K. Sztranc-Sławiczek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Σεπτεμβρίου 2008,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί με την προσφυγή της από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη προσαρμόζοντας στις κοινοτικές διατάξεις το άρθρο 4 του νόμου του ομόσπονδου κράτους του Σλέσβιχ-Χολστάιν για την εκτέλεση των διατάξεων που αφορούν την υγειονομική επιθεώρηση των κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein), της 12ης Ιανουαρίου 1998 (GVOBl. Schl.-H. 1998, σ. 2, στο εξής: εκτελεστικός νόμος του Land Schleswig-Holstein), παρέβη ή εξακολουθεί να παραβαίνει τις υποχρεώσεως που υπέχει από τα άρθρα 1 και 5, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη

χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων που αναφέρονται στις οδηγίες 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (ΕΕ L 32, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/79/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ L 24, σ. 31, στο εξής: οδηγία 85/73), καθώς και, μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, από το άρθρο 27, παράγραφοι 2, 4 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ L 191, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 776/2006 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2006 (ΕΕ L 136, σ. 3, στο εξής: κανονισμός 882/2004).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

2 Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 3, παράγραφος 1, Α, στοιχείο δ΄, και 5, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, περίπτωση ii, και του παραρτήματος Ι, κεφάλαιο VIII, σημείο 40, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων παραγωγής και διάθεσης στην αγορά νωπού κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 129), όπως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 91/497/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ L 268, σ. 69, στο εξής: οδηγία 64/433), προκύπτει ότι οι επιθεωρήσεις μετά τη σφαγή των νωπών κρεάτων περιλαμβάνουν, εν ανάγκη, εργαστηριακούς ελέγχους, μεταξύ των οποίων καταλέγονται, στις περιπτώσεις στις οποίες αυτό είναι αναγκαίο, η βακτηριολογική εξέταση και η ανίχνευση καταλοίπων ουσιών με φαρμακολογική δράση.

3 Η οδηγία 64/433 καταργήθηκε από την 1η Ιανουαρίου 2006 με την οδηγία 2004/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για την κατάργηση ορισμένων οδηγιών σχετικών με την υγιεινή των τροφίμων και τους υγειονομικούς όρους για την παραγωγή και διάθεση στην αγορά ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και για την τροποποίηση των οδηγιών 89/662/ΕΟΚ και 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης 95/408/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 157, σ. 33).

4 Δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/41, οι παραπομπές, μεταξύ άλλων, στην οδηγία 64/433 νοούνται, αναλόγως των συμφραζομένων, ως παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 139, σ. 55), καθώς και στον κανονισμό (ΕΚ) 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 139, σ. 206, και διορθωτικό ΕΕ L 226, σ. 83).

5 Από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία δ΄ και στ΄, του κανονισμού 854/2004 και του παραρτήματος I, κεφάλαιο II, σημεία Δ και ΣΤ, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι οι επιθεωρήσεις μετά τη σφαγή των νωπών κρεάτων πρέπει να περιλαμβάνουν, όταν κρίνεται αναγκαίο, εργαστηριακούς ελέγχους για να επιτευχθεί σαφής διάγνωση ή για να ανιχνευθεί, μεταξύ άλλων, η παρουσία κάποιας νόσου των ζώων ή άλλων παραγόντων που ενδέχεται να επιβάλλουν τον χαρακτηρισμό του κρέατος ως ακατάλληλου για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή περιορισμούς της χρήσης του. Ο επίσημος κτηνίατρος υποχρεούται να διασφαλίσει ότι διενεργούνται όλοι οι άλλοι απαιτούμενοι εργαστηριακοί έλεγχοι.

6 Όσον αφορά τη χρηματοδότηση των επίδικων επιθεωρήσεων και ελέγχων, το άρθρο 1 της οδηγίας 85/73 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εισπράττουν κοινοτικό τέλος για τα έξοδα των επιθεωρήσεων και ελέγχων αυτών.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/73, τα κοινοτικά τέλη καθορίζονται κατά τρόπο ώστε να καλύπτουν τα στοιχεία κόστους που βαρύνουν την αρμόδια αρχή ως μισθοί και κοινωνικές επιβαρύνσεις της επιθεωρούσας υπηρεσίας, καθώς και ως διοικητικά έξοδα που σχετίζονται με τη διενέργεια των ελέγχων και επιθεωρήσεων, στα οποία μπορούν να προστίθενται και τα έξοδα που απαιτούνται για τη μετεκπαίδευση των επιθεωρητών. Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν, δυνάμει της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου, να εισπράττουν ποσό ανώτερο των κοινοτικών τελών, υπό την προϋπόθεση ότι το συνολικό τέλος που εισπράττεται από κάθε κράτος μέλος δεν υπερβαίνει το πραγματικό κόστος των εξόδων επιθεώρησης. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου 5 προβλέπει ότι τα κοινοτικά τέλη αντικαθιστούν κάθε άλλο υγειονομικό φόρο ή τέλος που εισπράττεται από τις εθνικές, περιφερειακές ή δημοτικές αρχές των κρατών μελών για τις επιθεωρήσεις και τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 1 της ίδιας οδηγίας.

8 Το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 1, της οδηγίας 85/73 καθορίζει τα κατ' αποκοπή ποσά για τα έξοδα επιθεώρησης που σχετίζονται με τις διαδικασίες σφαγής. Στο σημείο 2 του ίδιου αυτού κεφαλαίου προβλέπονται οι τρόποι χρηματοδότησης των ελέγχων και επιθεωρήσεων που σχετίζονται με τις εργασίες τεμαχισμού. Στο εν λόγω κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχεία α΄ και β΄, προβλέπονται τα εξής:

«Για να καλύπτουν υψηλότερο κόστος, τα κράτη μέλη μπορούν:

α) να αυξάνουν, για μια συγκεκριμένη εγκατάσταση, τα κατ' αποκοπήν ποσά που προβλέπονται στα σημεία 1 και 2, στοιχείο α΄.

[…]

β) ή να εισπράττουν τέλος που να καλύπτει το πραγματικό κόστος.»

9 Το άρθρο 27 του κανονισμού 882/2004 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισπράττουν τέλη ή επιβαρύνσεις για την κάλυψη του κόστους των επισήμων ελέγχων.

2. Ωστόσο, όσον αφορά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα IV, τμήμα Α, και στο παράρτημα V, τμήμα Α, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την είσπραξη τέλους.

[…]

4. Τα τέλη που εισπράττονται για τους σκοπούς των επισήμων ελέγχων σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2:

α) δεν πρέπει να είναι υψηλότερα από τις δαπάνες των οικείων αρμόδιων αρχών για τα στοιχεία που σημειώνονται στο παράρτημα VI και

β) μπορούν να καθορίζονται κατ' αποκοπήν βάσει των δαπανών των αρμόδιων αρχών κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου ή, ανάλογα με την περίπτωση, στο επίπεδο που ορίζεται στο παράρτημα IV, τμήμα Β, ή στο παράρτημα V, τμήμα Β.

[…]

10. Με την επιφύλαξη του κόστους για τις δαπάνες που προβλέπονται στο άρθρο 28, τα κράτη μέλη δεν εισπράττουν άλλα τέλη πλην εκείνων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

[…]»

Η εθνική νομοθεσία

10 Το άρθρο 4 του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein ορίζει τα εξής:

«1) Το ύψος του τέλους για την επιθεώρηση πριν και μετά τη σφαγή, επιθεώρηση που περιλαμβάνει επίσης τις εξετάσεις για την ανίχνευση καταλοίπων και τριχινών και τους υγειονομικούς ελέγχους, καθορίζεται για κάθε ζώο ανάλογα με το είδος του. Στις εγκαταστάσεις τεμαχισμού, στις οποίες τεμαχίζεται το κρέας ή αφαιρούνται τα κόκαλα, το τέλος καθορίζεται ανά τόνο κρέατος με κόκαλα.

2) Για τον υπολογισμό του ύψους του τέλους λαμβάνονται υπόψη:

1. οι μισθοί και οι κοινωνικές επιβαρύνσεις της επιθεωρούσας υπηρεσίας,

2. τα διοικητικά έξοδα που οφείλονται στη διενέργεια των ελέγχων και επιθεωρήσεων, στα οποία μπορούν να προστίθενται και τα έξοδα που απαιτούνται για τη μετεκπαίδευση των επιθεωρητών.

3) Τα διοικητικά τέλη προσαυξάνονται κατά ποσοστό

1. έως 100 %, όταν η διοικητική πράξη διενεργείται, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου, μεταξύ των ωρών 18:00 και 7:00, στις μεγάλες επιχειρηματικές μονάδες μεταξύ των ωρών 18:00 και 6:00, τα Σάββατα μετά τις 15:00 ή οποιαδήποτε ώρα κατά τις Κυριακές ή τις νόμιμες αργίες,

2. έως 50 %, όταν η διοικητική πράξη διενεργείται, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου, εκτός των καθορισμένων ωρών επιθεώρησης ή ημερών σφαγής.

4) […]

Επιτρέπεται επίσης η είσπραξη, πέρα των τελών […], των ακόλουθων ποσών προς κάλυψη του κόστους:

[…]

2. των μεταφορικών δαπανών για τις βακτηριολογικές εξετάσεις (βακτηριολογικών δειγμάτων, δειγμάτων ΣΕΒ και άλλων ύποπτων δειγμάτων, πλην των δειγμάτων για την ανίχνευση καταλοίπων […]) και

3. των εξόδων για την εξέταση των δειγμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 […]».

Η διαδικασία πριν από την άσκηση της προσφυγής

11 Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή απηύθυνε στις 21 Μαρτίου 2005 έγγραφο όχλησης προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με το οποίο πληροφόρησε το

κράτος μέλος αυτό ότι θεωρούσε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein δεν είναι σύμφωνο προς τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 85/73, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2002, C-284/00 και C-288/00, Stratmann και Fleischversorgung Neuss (Συλλογή 2002, σ. I-4611).

12 Στις 20 Μαΐου 2005 οι γερμανικές αρχές απάντησαν στο εν λόγω έγγραφο όχλησης ότι οι αμφιβολίες της Επιτροπής ως προς την ορθή μεταφορά της οδηγίας 85/73 στο εθνικό δίκαιο ήταν αβάσιμες και ότι η προαναφερθείσα απόφαση Stratmann et Fleischversorgung Neuss δεν ασκεί καμία επιρροή στην προκείμενη υπόθεση.

13 Η Επιτροπή έκρινε την απάντηση αυτή μη ικανοποιητική, οπότε στις 4 Ιουλίου 2006 εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία επανέλαβε τις αιτιάσεις που είχε διατυπώσει με το έγγραφο όχλησης και κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

14 Επειδή το εν λόγω κράτος μέλος δεν απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein, οι αρμόδιες αρχές του ομόσπονδου αυτού κράτους έχουν το δικαίωμα να εισπράττουν τα ποσά που αντιστοιχούν στις δαπάνες των βακτηριολογικών εξετάσεων των νωπών κρεάτων πέρα από το κατ'

αποκοπή ποσό του κοινοτικού τέλους. Με την προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss όμως, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι τόσο από το γράμμα όσο και από τους σκοπούς των οδηγιών 64/433 και 85/73 προκύπτει ότι οι δαπάνες για τις εξετάσεις αυτές καλύπτονται από το κοινοτικό τέλος που εισπράττουν τα κράτη μέλη δυνάμει της τελευταίας αυτής οδηγίας.

16 Η κατάσταση αυτή δεν άλλαξε, κατά την Επιτροπή πάντα, μετά την έναρξη της ισχύος της νέας κοινοτικής ρύθμισης, δηλαδή των κανονισμών 853/2004 και 854/2004, που άρχισαν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2006, και του κανονισμού 882/2004, ο οποίος άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2007. Συγκεκριμένα, πρώτον, από το γράμμα των εφαρμοστέων διατάξεων των κανονισμών αυτών προκύπτει ότι οι βακτηριολογικές εξετάσεις εξακολουθούν να αποτελούν μέρος των υποχρεωτικών υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων, οι δαπάνες των οποίων καλύπτονται από το κοινοτικό τέλος. Για τις εξετάσεις αυτές δεν επιτρέπεται επομένως η είσπραξη καμιάς άλλης εισφοράς πέρα από το εν λόγω τέλος. Δεύτερον, το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein αντιβαίνει στους σκοπούς των εφαρμοστέων κοινοτικών διατάξεων, με τις οποίες, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss, η οποία μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία και στη νέα κοινοτική ρύθμιση, επιδιώκεται η εξάλειψη των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού τις οποίες θα μπορούσαν να δημιουργήσουν οι διαφορές στη χρηματοδότηση των επιθεωρήσεων και των ελέγχων. Ο σκοπός αυτός όμως θα υπήρχε κίνδυνος να μην επιτευχθεί, αν ορισμένα μέτρα επιθεωρήσεων που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο δεν ενέπιπταν σε αυτό το εναρμονισμένο σύστημα κοινοτικής χρηματοδότησης και μπορούσαν να αποτελούν αντικείμενο εθνικών ειδικών τελών.

17 Κατά την Επιτροπή, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μια διάταξη όπως το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein δεν επιτρέπεται να στηρίζεται στο παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, της οδηγίας 85/73. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο, με την προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss, απέκλεισε ρητά τη δυνατότητα επίκλησης του εν λόγω σημείου 4, στοιχείο β΄, με σκοπό τη χρέωση των δαπανών για τις βακτηριολογικές εξετάσεις επιπροσθέτως προς τα κατ' αποκοπή ποσά του τέλους. Εξάλλου, με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο έκρινε ότι το τέλος που επιβάλλεται κατ' εφαρμογή της διάταξης αυτής πρέπει να έχει τη μορφή κατ' αποκοπή ποσού. Εν προκειμένω όμως δεν προβλέπεται η γενική αύξηση του κατ' αποκοπή ποσού του κοινοτικού τέλους, ώστε να καλύπτεται το σύνολο των πραγματοποιηθεισών δαπανών. Το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein είναι επομένως αντίθετο προς το άρθρο 5, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 85/73.

18 Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι η απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 1999, C-374/97, Feyrer (Συλλογή 1999, σ. I-5153), την οποία επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προς στήριξη της άποψής της, δεν ασκεί εν προκειμένω καμία επιρροή. Τα ζητήματα δηλαδή που εξέτασε το Δικαστήριο με την παραπάνω απόφαση είναι τελείως διαφορετικά από τα ανακύπτοντα στην παρούσα υπόθεση.

19 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι ο εκτελεστικός νόμος του Land Schleswig-Holstein εκδόθηκε βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 1 της οδηγίας 85/73 και του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας αυτής, δυνάμει των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να εισπράττουν τέλος που να καλύπτει το πραγματικό κόστος των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των σφαγίων.

20 Το εν λόγω κράτος μέλος τονίζει καταρχάς ότι το τέλος που προβλέπει ο εκτελεστικός νόμος του Land Schleswig-Holstein για την επιθεώρηση των σφαγίων και τους υγειονομικούς ελέγχους δεν περιλαμβάνει τις δαπάνες μεταφοράς και επιθεώρησης των δειγμάτων που λαμβάνονται με σκοπό την πραγματοποίηση βακτηριολογικών εξετάσεων. Τούτο άλλωστε είναι σύμφωνο με το εθνικό δίκαιο, το οποίο προβλέπει ότι το τέλος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να καλύπτει τέτοιες δαπάνες. Επομένως, είναι θεμιτή η αυτοτελής είσπραξη ποσών που να καλύπτουν τις εν λόγω δαπάνες.

21 Στη συνέχεια, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίζεται ότι το Land Schleswig-Holstein δεν εισπράττει, ως τέλη για τις επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών κρεάτων, ούτε τα κατ' αποκοπή ποσά που προβλέπονται στο παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημεία 2 και 3, της οδηγίας 85/73 ούτε τέλη που να συνιστούν προσαυξήσεις των κατ' αποκοπή ποσών κατ' εφαρμογή του σημείου 4, στοιχείο α΄, του ίδιου κεφαλαίου. Η Επιτροπή δεν μπορεί συνεπώς να υποστηρίζει ότι τα ποσά αυτά εισπράττονται «επιπροσθέτως» προς το κοινοτικό κατ' αποκοπή ποσό. Από την άποψη αυτή υπάρχει μια σημαντικότατη διαφορά μεταξύ της ρύθμισης του Land Schleswig-Holstein και της ρύθμισης που αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss. Εξάλλου, σύμφωνα με τη σκέψη 32 της προαναφερθείσας απόφασης Feyrer, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση, χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση, της ευχέρειας που τους παρέχει το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73, υπό την προϋπόθεση ότι το ειδικό τέλος δεν υπερβαίνει τα όντως πραγματοποιηθέντα

έξοδα. Επομένως, εφόσον τηρείται αυτή η προϋπόθεση, επιτρέπεται η επιβολή ειδικών τελών για διάφορες παροχές. Εντούτοις, πρέπει, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, να μην υπάρχει διπλή χρηματοδότηση.

22 Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein δεν αντιβαίνει ούτε στο γράμμα ούτε στους σκοπούς του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73. Πράγματι, από τα κείμενα της διάταξης αυτής στις διάφορες γλώσσες προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη δεν απαγορεύει την είσπραξη πολλών επιμέρους τελών ούτε τη σωρευτική είσπραξη τελών και δικαιωμάτων που να συναποτελούν ένα «συνολικό τέλος». Επιπλέον, ο σκοπός που επιδιώκεται με την οδηγία αυτή, δηλαδή η εναρμόνιση των βάσεων υπολογισμού των τελών, δεν θα οδηγήσει κανονικά σε εναρμόνιση των συντελεστών των τελών, αφού η ίδια η οδηγία προβλέπει παρεκκλίσεις, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές στη διάρθρωση του κόστους.

23 Το εν λόγω κράτος μέλος προσθέτει ότι είναι εξάλλου αναπόφευκτο το να ποικίλλει το επίμαχο τέλος κατά περίπτωση, αφού οι δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη διαφέρουν ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στα σφαγεία και με το είδος της επιθεώρησης. Η διαφορά μεταξύ του τέλους που αποσκοπεί στην κάλυψη των πραγματοποιηθεισών δαπανών και του κατ' αποκοπή τέλους έγκειται ακριβώς στο ότι στην πρώτη περίπτωση οι δαπάνες εξαρτώνται από το οικείο σφαγείο, ενώ στη δεύτερη οι δαπάνες αυτές καταλογίζονται στο σύνολο των σφαγείων. Μια διάταξη όπως το άρθρο 4, παράγραφος 4, του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein δεν προσκρούει σε καμία περίπτωση στην απαγόρευση υπέρβασης του πραγματικού κόστους των επιθεωρήσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 85/73.

24 Οι κανονισμοί 853/2004 και 854/2004 καθώς και 882/2004, που εφαρμόζονται αντίστοιχα από την 1η Ιανουαρίου 2006 και από την 1η Ιανουαρίου 2007, δεν μεταβάλλουν την κατάσταση αυτή, καθόσον τα επιχειρήματα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που παρατίθενται στις σκέψεις 19 έως 23 της παρούσας απόφασης μπορούν να εφαρμοστούν κατ' αναλογία στους νέους αυτούς κανονισμούς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

25 Πρέπει ευθύς εξαρχής να τονιστεί ότι η Επιτροπή προβάλλει δύο αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της, που αφορούν την παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, πρώτον, από τα άρθρα 1 και 5, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 85/73 και, δεύτερον, από τον κανονισμό 882/2004.

Επί της πρώτης αιτίασης

26 Προκειμένου να κριθεί η βασιμότητα της πρώτης αιτίασης, πρέπει καταρχάς να εξακριβωθεί κατά πόσον η προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss, την οποία επικαλείται η Επιτροπή, ασκεί επιρροή εν προκειμένω και να δοθεί απάντηση στο ζήτημα αν το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια που της προσδίδει το εν λόγω όργανο, το οποίο υποστηρίζει ότι το τέλος που επιβάλλεται κατ' εφαρμογή της διάταξης αυτής πρέπει να έχει τη μορφή κατ' αποκοπή ποσού.

27 Όσον αφορά, πρώτον, την κατ' αναλογία εφαρμογή της προαναφερθείσας απόφασης Stratmann και Fleischversorgung Neuss στην επίδικη εν προκειμένω νομική κατάσταση, επισημαίνεται ότι, όπως ισχυρίζεται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας χωρίς η Επιτροπή να την αντικρούει επ' αυτού, το Land Schleswig-Holstein δεν εισπράττει, ως τέλη για τις επιθεωρήσεις και ελέγχους των νωπών κρεάτων, ούτε τα κατ' αποκοπή ποσά που προβλέπονται στο παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημεία 2 και 3, της οδηγίας 85/73 ούτε τέλη που να συνιστούν προσαυξήσεις των κατ' αποκοπή ποσών κατ' εφαρμογή του σημείου 4, στοιχείο α΄, του ίδιου αυτού κεφαλαίου Ι.

28 Δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι εν προκειμένω οι αρμόδιες εθνικές αρχές εισπράττουν μόνο ένα ειδικό τέλος, έστω και αν το τέλος αυτό συντίθεται από διάφορα ποσά, πρέπει να συναχθεί κατ' ανάγκη το συμπέρασμα ότι η ρύθμιση του Land Schleswig-Holstein διαφέρει ως προς ένα ουσιώδες σημείο από τη ρύθμιση την οποία αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss.

29 Κατά συνέπεια, η λύση στην οποία κατέληξε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφασή του Stratmann και Fleischversorgung Neuss δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία σε μια κατάσταση όπως αυτή την οποία αφορά η προκείμενη υπόθεση.

30 Όσον αφορά, δεύτερον, την ερμηνεία του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73, επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε, με τη σκέψη 56 της προαναφερθείσας απόφασης Stratmann και Fleischversorgung Neuss, ότι το τέλος που προβλέπεται στη διάταξη αυτή πρέπει να έχει τη μορφή κατ' αποκοπή ποσού.

31 Συγκεκριμένα, οι προσαυξήσεις στις οποίες αναφέρθηκε το Δικαστήριο με την εν λόγω σκέψη 56 είναι οι προβλεπόμενες στο παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο α΄, της οδηγίας 85/73, διότι αυτή είναι η μόνη διάταξη στην οποία χρησιμοποιούνται οι όροι «[προσ]αύξηση» και «κατ' αποκοπή ποσά». Το δεύτερο μέρος της εν λόγω σκέψης 56, που αφορά τη δυνατότητα των κρατών μελών να εισπράττουν ειδικό τέλος που να υπερβαίνει τα κοινοτικά τέλη, δεν κάνει καμία αναφορά σε κατ' αποκοπή ποσά, αλλά επιβάλλει απλώς ως μόνη προϋπόθεση της άσκησης της δυνατότητας αυτής ότι το τέλος αυτό πρέπει να καλύπτει το πραγματικό κόστος.

32 Κατά συνέπεια, το εν λόγω τέλος πρέπει, αφενός, να μην υπερβαίνει το ύψος του πραγματικών δαπανών και, αφετέρου, να λαμβάνει υπόψη όλες ανεξαιρέτως τις δαπάνες αυτές. Δεν μπορεί συνεπώς να έχει τη μορφή «κατ' αποκοπή ποσού», υπό την έννοια που προσδίδει στον όρο αυτό η Επιτροπή, διότι, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο με τη σκέψη 52 της προαναφερθείσας απόφασης Stratmann και Fleischversorgung Neuss, έγκειται στην ίδια τη φύση των κατ' αποκοπή καθοριζόμενων τελών το ότι το τέλος μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να υπερβαίνει το πραγματικό κόστος των μέτρων στη χρηματοδότηση των οποίων αποσκοπεί και σε άλλες περιπτώσεις να υπολείπεται του κόστους αυτού.

33 Πρέπει να προστεθεί ότι η ερμηνεία αυτή της σκέψης 56 της προαναφερθείσας απόφασης Stratmann και Fleischversorgung Neuss είναι απόλυτα σύμφωνη με την οικονομία της απόφασης αυτής, διότι η εν λόγω σκέψη εντάσσεται σε έναν ευρύτερο συλλογισμό, ο οποίος αποσκοπεί στην απάντηση του ερωτήματος αν τα έξοδα για τις βακτηριολογικές εξετάσεις και για την τριχινοσκόπηση οι οποίες διενεργούνται σύμφωνα με το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο καλύπτονται από το κοινοτικό τέλος που

εισπράττουν τα κράτη μέλη για τις υγειονομικές επιθεωρήσεις και τους υγειονομικούς ελέγχους των νωπών κρεάτων κατ' εφαρμογή του ίδιου του κοινοτικού δικαίου ή αν το δίκαιο αυτό επιτρέπει στα κράτη μέλη να εισπράττουν, προκειμένου να καλύπτονται τα έξοδα αυτά, ένα ειδικό τέλος πέρα από το εισπραττόμενο κοινοτικό τέλος.

34 Δεδομένου ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης της αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Stratmann και Fleischversorgung Neuss, το Δικαστήριο δεν καλούνταν να απαντήσει στο ερώτημα αν το τέλος που εισπράττεται κατ' εφαρμογή του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73 πρέπει να έχει τη μορφή κατ' αποκοπή ποσού, από την παραπάνω απόφαση δεν μπορεί να συναχθεί κανένα συμπέρασμα ως προς την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα αυτό.

35 Στη συνέχεια, πρέπει να τονιστεί ότι η ερμηνεία του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73, κατά την οποία το τέλος που εισπράττεται κατ' εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν μπορεί να συντίθεται από περισσότερα του ενός στοιχεία, αποδεικνύεται εσφαλμένη λόγω της προαναφερθείσας απόφασης Feyrer.

36 Συγκεκριμένα, με τη σκέψη 26 της εν λόγω απόφασης Feyrer, στην οποία γίνεται μνεία του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73, το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγία αυτής, που έχει καταστεί πλέον άρθρο 5, παράγραφος 3, της ίδιας οδηγίας, το «συνολικό τέλος που εισπράττεται», στο οποίο αναφέρεται η διάταξη αυτή, δεν πρέπει να υπερβαίνει το πραγματικό κόστος των δαπανών επιθεώρησης. Το «συνολικό» όμως τέλος είναι κατ' ανάγκη το άθροισμα των διαφόρων στοιχείων που συνθέτουν το τέλος αυτό.

37 Το γεγονός επομένως ότι το επίδικο εν προκειμένω τέλος συντίθεται από διάφορα στοιχεία κόστους δεν αρκεί για να καταστήσει το εν λόγω τέλος ασυμβίβαστο με το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73.

38 Συναφώς, πρέπει να προστεθεί ότι, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το επίδικο τέλος δεν υπερβαίνει το πραγματικό κόστος. Κατά συνέπεια, το τέλος αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση ούτε από την άποψη αυτή με το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της οδηγίας 85/73 (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Feyrer, σκέψεις 27 και 29).

39 Για τον ίδιο λόγο, το εν λόγω τέλος δεν είναι αντίθετο ούτε προς τα άρθρα 1 και 5, παράγραφος 4, της οδηγίας 85/73.

40 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, ο σκοπός της διαφάνειας και ο σκοπός της καταπολέμησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού δεν απαγορεύουν την επιβολή τέλους όπως αυτό το οποίο αφορά η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής.

41 Όσον αφορά, πρώτον, τον σκοπό της διαφάνειας, πρέπει να τονιστεί ότι, αφού από το εν λόγω τέλος προκύπτει σαφώς και λεπτομερώς η φύση των διαφόρων στοιχείων από τα οποία συντίθεται, ο οφειλέτης είναι σε θέση να γνωρίζει την ακριβή σύνθεση του συνολικού τέλους και έτσι αφενός να επιφέρει μεταβολές στην οργάνωση της δραστηριότητάς του, ώστε να βελτιώνει κατά το δυνατόν τη λειτουργία της, εξοικονομώντας π.χ. ορισμένα έξοδα, και αφετέρου να συγκρίνει ενδεχομένως το κόστος του με το κόστος άλλων επιχειρηματιών.

42 Όσον αφορά, δεύτερον, τον σκοπό της καταπολέμησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το μέσο για την καταπολέμηση αυτή δεν είναι η θέσπιση ενιαίου τέλους για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, αλλά η έκδοση εναρμονισμένων κανόνων για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Feyrer, σκέψη 40). Έτσι, έχουν εναρμονιστεί τα μέτρα επιθεώρησης και ελέγχου καθώς και, όπως προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, και από το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημεία 4 και 5, της οδηγίας 85/73, τα διάφορα στοιχεία του κόστους που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του κοινοτικού τέλους.

43 Δεδομένου όμως ότι δεν έχει αποδειχθεί ούτε καν υποστηριχθεί ότι το τέλος που προβλέπει το άρθρο 4 του εκτελεστικού νόμου του Land de Schleswig-Holstein καλύπτει άλλα στοιχεία κόστους και όχι τα προβλεπόμενα από την κοινοτική νομοθεσία ή ότι υπερβαίνει το πραγματικό κόστος, το τέλος αυτό δεν διακυβεύει την επίτευξη του σκοπού της καταπολέμησης των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, τον οποίο επιδιώκει η οδηγία 85/73.

44 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της πρώτης αιτίασής της δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

45 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της δεύτερης αιτίασης

46 Με τη δεύτερη αιτίασή της, η Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι μετά την 1η Ιανουαρίου 2007 παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 27, παράγραφοι 2, 4 και 10, του κανονισμού 882/2004, διότι δεν προσάρμοσε στις διατάξεις αυτές τις διατάξεις του άρθρου 4 του εκτελεστικού νόμου του Land Schleswig-Holstein.

47 Όσον αφορά την αιτίαση αυτή, πρέπει να τονιστεί ευθύς εξαρχής ότι το διατακτικό της αιτιολογημένης γνώμης της 6ης Ιουλίου 2006 δεν περιλαμβάνει κανένα ισχυρισμό για παράβαση του κανονισμού 882/2004 από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με δεδομένο μάλιστα ότι ο κανονισμός αυτός άρχισε να εφαρμόζεται μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της εν λόγω γνώμης στο κράτος μέλος αυτό.

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν η δεύτερη αιτίαση που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της προσφυγής της είναι παραδεκτή.

49 Συναφώς, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, όταν έχει ασκηθεί προσφυγή βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, η ύπαρξη παράβασης πρέπει να εκτιμάται βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας που ισχύει κατά την παρέλευση της προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή στο οικείο κράτος μέλος προκειμένου να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 1999, C-365/97, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1999, σ. I-7773, σκέψη 32, και της 5ης Οκτωβρίου 2006, C-275/04, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 2006, σ. I-9883, σκέψη 34).

50 Μολονότι τα αιτήματα που περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής δεν μπορούν καταρχήν να επεκταθούν και πέραν των παραβάσεων στις οποίες αναφέρονται το διατακτικό της αιτιολογημένης γνώμης και το έγγραφο όχλησης, εντούτοις η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει παραδεκτώς την αναγνώριση παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από το αρχικό κείμενο μιας κοινοτικής πράξης, η οποία στη συνέχεια τροποποιήθηκε ή καταργήθηκε, και οι οποίες έχουν διατηρηθεί σε ισχύ με νέες διατάξεις. Αντίθετα, το αντικείμενο της διαφοράς δεν μπορεί να επεκταθεί σε υποχρεώσεις που απορρέουν από νέες διατάξεις, αντίστοιχες των οποίων δεν υπήρχαν στο αρχικό κείμενο της εν λόγω πράξης, διότι τούτο θα συνιστούσε παράβαση ουσιώδους τύπου, η οποία θα έθιγε το νομότυπο της διαδικασίας αναγνώρισης της παράβασης (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Ιουνίου 2003, C-363/00, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2003, σ. I-5767, σκέψη 22, και προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 35).

51 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα τέλη ή οι επιβαρύνσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 27, παράγραφοι 2, 4 και 10, του κανονισμού 882/2004 μπορούν, όπως προκύπτει ειδικότερα από το στοιχείο β΄ της εν λόγω παραγράφου 4, να καθορίζονται κατ' αποκοπή.

52 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι επιβαρύνσεις αυτές και τα τέλη αυτά διαφέρουν ριζικά από τα τέλη που μπορούσαν να εισπράττουν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 4, στοιχείο β΄, της

οδηγίας 85/73, τα οποία, όπως προκύπτει από τη σκέψη 32 της παρούσας απόφασης, δεν μπορούσαν να έχουν τη μορφή κατ' αποκοπή τέλους, αλλά έπρεπε να αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος.

53 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή επεξέτεινε, με τη δεύτερη αιτίασή της, το αντικείμενο της διαφοράς, το οποίο είχε προσδιοριστεί με την αιτιολογημένη γνώμη, ώστε να περιλάβει και μια υποχρέωση απορρέουσα από τον κανονισμό 882/2004, η οποία δεν αντιστοιχεί σε καμία υποχρέωση προβλεπόμενη από την οδηγία 85/73, πράγμα που σημαίνει ότι το κοινοτικό αυτό όργανο παρέβη ουσιώδη τύπο που αφορά το νομότυπο της διαδικασίας αναγνώρισης της παράβασης.

54 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

55 Κατόπιν των ανωτέρω, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

56 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέβαλε σχετικό αίτημα, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)